

آرزو قائمی؛ نقاش، خوشنویس و کالیگراف جزیره کیش:

کیش یکی از الهام بخش ترین جزایر هنری جهان است

از نور و سکون وارد می شوم. زمان در آن لحظه برایم معنایی ندارد. هر رنگ و خط، پژواکی از حال درونی من است. به باور من، خلق اثر هنری نوعی مراقبه است؛ سفری به درون که نتیجه آن در بیرون متجلی می شود.

چگونه با چالش ها و موانع مسیر هنری روبه رو می شوید؟

هیچ مسیر هنری بدون دشواری نیست. در طول سال ها با موانع بسیاری روبه رو شدم؛ از نبود امکانات گرفته تا بی توجهی نهادها. با این حال، عشق به هنر بزرگترین نیروی پیش برنده من بوده است. همواره تلاش کردم موانع را به فرصت تبدیل کنم. معتقدم هر سختی می تواند مقدمه ای برای رشد باشد، اگر با ایمان و پشتکار به آن نگاه کنیم.

جزیره کیش چه تأثیری بر آثار شما داشته است؟

کیش برای من سرزمینی الهام بخش است. رنگ ها، نورها، غروب های طلایی و سکوت دریا در بسیاری از آثارم حضور دارند. این جزیره برایم منبع آرامش و انرژی است و احساس می کنم طبیعت آن روح خلایق را در وجودم زنده می کند.

تصویری جامع از تاریخ، فرهنگ و طبیعت ایران ارائه دهد. این طرح مورد تأیید شهرداری تهران و سازمان کینس قرار گرفت، اما در مراحل پایانی متوقف شد. با این حال، همچنان به اجرای آن باور دارم و نسخه ای تازه از آن را با محوریت جزیره کیش طراحی کرده ام.

علاوه بر این، دو سال پیش بزرگترین نقاشی روی بوم در ایران را در مجموعه میکامال کیش اجرا کردم؛ اثری به مساحت ۱۲ متر که مورد توجه هنرمندان و گردشگران قرار گرفت.

در زمینه طراحی فضا و مجسمه سازی نیز فعالیت داشته اید. لطفاً در این باره بیشتر بگویید.

در کنار نقاشی، طراحی فضاهای هنری و مجسمه سازی بخش مهمی از فعالیت های من را تشکیل می دهد. از جمله آثار شاخص در این زمینه، مجسمه «آدمرفی آینه ای» در آپس رینگ میکامال است که از بیش از سه هزار قطعه آینه ساخته شد. هدف از اجرای این اثر، بازتاب شادی و بازی نور در فضای عمومی بود.

همچنین طراحی «کافه هزاره سوم» در نمایشگاه بین المللی کیش از آن تجربه بگویند.

و گریم سینمایی در مقطع کارشناسی ادامه دادم. این مسیر تحصیلی به من کمک کرد تا نگاهی گسترده تر نسبت به دنیای تصویر و هنرهای بصری پیدا کنم.

در طول این سال ها در زمینه های نقاشی رئال، کالیگرافی ترکیبی، طراحی فضا و مجسمه سازی فعالیت داشته ام. برای من، هنر صرفاً یک حرفه نیست، بلکه شیوه ای از زیستن و نگرشی برای درک جهان است.

چه عواملی در گرایش شما به هنر نقش داشتند؟

از دوران کودکی، خانواده ام به ویژه مادر، نقش پررنگی در پرورش علاقه ام به هنر داشتند. او با تشویق و حمایت، روحیه هنری مرا تقویت کرد. از همان سال ها احساس می کردم رنگ و فرم زبانی برای بیان احساسات درونی من هستند. با گذشت زمان و تحصیل در رشته های مرتبط، این علاقه به یک مسیر جدی و حرفه ای تبدیل شد.

منابع الهام شما در خلق آثار چیست و به کدام سبک هنری گرایش دارید؟

الهام اصلی من از طبیعت و سکوت درونی سرچشمه می گیرد. در لحظات آرامش، به ویژه هنگام حضور در کنار دریا یا در دل طبیعت، ایده ها به شکلی طبیعی شکل می گیرند. در سبک نقاشی به رئالیسم علاقه مند، زیر واقعیت برای من سرشار از معنا و زیبایی است. در کالیگرافی، ترکیب خط، رنگ و بافت برایم نوعی تجربه عرفانی و درونی محسوب می شود.

آیا اثری وجود دارد که برای شما اهمیت ویژه ای داشته باشد؟

تابلوی «عشق» برای من جایگاهی ویژه دارد. این اثر در دوره ای خلق شد که عمیقاً در اشعار مولانا غرق بودم و درک تازه ای از مفهوم عشق الهی پیدا کرده بودم. هر چقدری از این اثر بازتاب احساسات و اندیشه های آن دوران است. این تابلو راهزگر نفروخته ام، زیرا آن را بخشی از وجود خود می دانم.

درباره پروژه های شاخص خود توضیح دهید.

یکی از مهم ترین طرح های من، پروژه «بزرگترین نقاشی جهان» بود که سال ها پیش با موضوع ایران طراحی کردم. این نقاشی قرار بود بر سطحی به وسعت ۸۰۰۰ متر مربع در تهران اجرا شود و

گفت و گو: فرناز مقدسی

به گزارش اقتصاد کیش - هنر، زبان خاموش احساس و اندیشه است؛ پلی میان روح انسان و جهان پیرامون. در این میان، هنر مندانی که با تلاش، تعهد و خلاقیت خود، مرزهای هنری را گسترش

در سال های اخیر اقداماتی در زمینه حمایت از هنر صورت گرفته، اما این تلاش ها نیازمند استمرار و انسجام بیشتری است. ایجاد مرکزی با عنوان «خانه هنرمندان کیش» می تواند نقشی کلیدی در رشد و همگرایی هنرمندان داشته باشد. چنین نهادی بستر آموزش، گفت و گو و ارتقای علمی هنر را فراهم خواهد کرد. پیشنهاد شما برای بهبود وضعیت هنر در کیش چیست؟

تصمیم گیری در حوزه فرهنگ و هنر نیازمند شناخت عمیق

بزرگترین چالش هنرمندان در جزیره کیش چیست؟ کمبود آموزش آکادمیک و نبود نهادهای تخصصی و پویای هنری از مهم ترین چالش ها است. استعداد های فراوانی در جزیره حضور دارند، اما به دلیل نبود بستر آموزشی و حمایتی مناسب، بسیاری از آنها مجال بروز پیدا نمی کنند. ایجاد شبکه ای برای تبادل تجربه و آموزش می تواند تحولی جدی در فضای هنری کیش ایجاد کند.

برنامه های آینده شما چیست؟

از دیگر پروژه های من است؛ فضایی مدرن با ترکیب چوب، نور و رنگ که حس گرما و زندگی را در میان فضای صنعتی نمایشگاه ایجاد می کند. طراحی و کل آرایشی سفرهای هفت سین در میکامال، هتل پانوراما و هتل صدف نیز از دیگر فعالیت های اجرایی من بوده است.

نخستین پرفورمنس آرت در جزیره کیش توسط شما اجرا شد.

از آن تجربه بگویند.

می دهند، سهمی ماندگار در فرهنگ این سرزمین دارند. آرزو قائمی، نقاش، خوشنویس و کالیگراف از جمله هنر مندانی است که با پیش از دو دهه فعالیت حرفه ای، توانسته است پیوندی میان زیبایی، معنا و زندگی برقرار کند. قائمی، هنر مندی که عشق را با رنگ و خط معنا می کند و برخی از آثار فخری که در مجموعه های بزرگ تجاری و تقریبی جزیره کیش می بینید هنر دست او است. قائمی می گوید: در لحظه آفرینش، گویی از دنیای مادی فاصله می گیرم و به جهانی

از نور و سکون وارد می شوم. زمان در آن لحظه برایم معنایی ندارد. هر رنگ و خط، پژواکی از حال درونی من است. به باور من، خلق اثر هنری نوعی مراقبه است؛ سفری به درون که نتیجه آن در بیرون متجلی می شود.

در ادامه گفت و گوی اقتصاد کیش با این هنرمند را بخوانید...

لطفاً کمی درباره خود، پیشینه و مسیر هنری تان توضیح دهید.

دارای بیش از بیست سال سابقه فعالیت حرفه ای در حوزه هنر های تجسمی، تحصیلات خود را در دانشکده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در رشته نقاشی آغاز کردم و سپس در گرایش های گرافیک

همواره در مسیر یادگیری و رشد گام برمی دارم. قصد دارم نمایشگاهی گروهی از آثار هنر جوانم در زمینه نقاشی و کالیگرافی برگزار کنم و در آینده نزدیک، نمایشگاه انفرادی خود را نیز در کیش برپا نمایم. همچنین امیدوارم بتوانم طرح بزرگ ترین نقاشی ایران را با محوریت جزیره کیش اجرا کنم تا چهره فرهنگی این جزیره در سطح ملی و بین المللی بیش از پیش معرفی شود.

چه توصیه ای برای هنرمندان جوان دارید؟

هنرمندان جوان باید بدانند که هیچ موفقیتی بدون تلاش و ممارست حاصل نمی شود. هنر راهی دشوار اما پربار است. اگر هدف تنها

اجرای پرفورمنس آرت در جزیره کیش از تجربه های ماندگار زندگی هنری من بود. بر خلاف نقاشی که در خلوت خلق می شود، پرفورمنس آرت نوعی گفت و گوی زنده با مخاطب است. در این اجرا تلاش کردم مردم را به مشارکت و درک مستقیم هنر دعوت کنم. استقبال و بازخورد مخاطبان بسیار مثبت بود و نشان داد که جامعه امروز بیش از پیش به تجربه های هنری نزدیک و ملموس نیاز دارد.

هنگام خلق اثر، چه احساسی دارید؟

در لحظه آفرینش، گویی از دنیای مادی فاصله می گیرم و به جهانی

تابلوی «عشق» برای من جایگاهی ویژه دارد. این اثر در دوره ای خلق شد که عمیقاً در اشعار مولانا غرق بودم و درک تازه ای از مفهوم عشق الهی پیدا کرده بودم. هر چقدری از این اثر بازتاب احساسات و اندیشه های آن دوران است. این تابلو راهزگر نفروخته ام، زیرا آن را بخشی از وجود خود می دانم.

درباره پروژه های شاخص خود توضیح دهید.

یکی از مهم ترین طرح های من، پروژه «بزرگترین نقاشی جهان» بود که سال ها پیش با موضوع ایران طراحی کردم. این نقاشی قرار بود بر سطحی به وسعت ۸۰۰۰ متر مربع در تهران اجرا شود و

از نور و سکون وارد می شوم. زمان در آن لحظه برایم معنایی ندارد. هر رنگ و خط، پژواکی از حال درونی من است. به باور من، خلق اثر هنری نوعی مراقبه است؛ سفری به درون که نتیجه آن در بیرون متجلی می شود.

در ادامه گفت و گوی اقتصاد کیش با این هنرمند را بخوانید...

لطفاً کمی درباره خود، پیشینه و مسیر هنری تان توضیح دهید.

دارای بیش از بیست سال سابقه فعالیت حرفه ای در حوزه هنر های تجسمی، تحصیلات خود را در دانشکده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در رشته نقاشی آغاز کردم و سپس در گرایش های گرافیک

